

EUROPESE CENTRALE BANK
EUROSYSTEEM

17 oktober 2013

ELA-PROCEDURES

(de procedures ten behoeve van de uitvoering van de rol van de Raad van Bestuur krachtens Artikel 14.4 van de Statuten van het Europees Stelsel van Centrale Banken en van de Europese Centrale Bank met betrekking tot de verstrekking van ELA aan individuele kredietinstellingen)

Kredietinstellingen in het eurogebied kunnen centralebankkrediet ontvangen, niet alleen door middel van monetairbeleidstransacties maar ook, in uitzonderlijke gevallen, door middel van noodliquiditeitssteun (“emergency liquidity assistance” ofwel ELA).

ELA houdt in de verstrekking door een nationale centrale bank van het Eurosysteem van

(a) centralebankgeld en/of

(b) enige andere vorm van steun die kan leiden tot een toename van centralebankgeld

aan een solvete financiële instelling of groep van solvete financiële instellingen die kampt met tijdelijke financiële problemen, zonder dat een dergelijke transactie deel uitmaakt van het gemeenschappelijk monetair beleid. De verantwoordelijkheid voor de verstrekking van ELA ligt bij de daarbij betrokken nationale centrale bank(en). Dit betekent dat enige kosten verbonden aan, of enige risico's die voortvloeien uit, de verstrekking van ELA worden gedragen door de desbetreffende nationale centrale bank(en).

Artikel 14.4 van de Statuten van het Europees Stelsel van Centrale Banken en van de Europese Centrale Bank (Statuten van het ESCB) kent echter aan de Raad van Bestuur van de ECB de verantwoordelijkheid toe ELA-transacties te beperken indien de Raad vaststelt dat deze transacties de doelstellingen en taken van het Eurosysteem doorkruisen. Dergelijke beslissingen worden door de Raad van Bestuur genomen met een meerderheid van twee derde van de uitgebrachte stemmen. Teneinde de Raad van Bestuur in staat te stellen op adequate wijze te beoordelen of er sprake is van een dergelijk doorkruisen, dient de Raad tijdig van dergelijke transacties op de hoogte te worden gesteld. Procedures hiervoor bestaan sinds 1999 – en deze zijn sindsdien regelmatig herzien. De hoofdkenmerken van de huidige procedures worden als volgt samengevat:

In de regel stellen de nationale centrale banken de ECB op de hoogte van de details van de ELA-transactie uiterlijk binnen twee werkdagen nadat deze is uitgevoerd. De informatie over de transactie dient ten minste de volgende elementen te bevatten:

1. de tegenpartij aan wie de ELA is of zal worden verstrekt;

2. de valutadatum en vervaldatum van de ELA die is of zal worden verstrekt;
3. de omvang van de ELA die is of zal worden verstrekt;
4. de valuta waarin de ELA is of zal worden verstrekt;
5. het onderpand of de garanties waartegen de ELA is of zal worden verstrekt, met inbegrip van de waardering van, of enige haircuts toegepast op, het ingebrachte onderpand en, waar van toepassing, details betreffende de verstrekte garantie;
6. het op de ELA die is of zal worden verstrekt door de tegenpartij betaalde of te betalen rentepercentage;
7. de specifieke reden(en) voor de ELA die is of zal worden verstrekt (bijvoorbeeld margestortingen, deposito-uitstromen, enz.);
8. de door de prudentieeltoezichthouder gemaakte beoordeling, voor de korte en de middellange termijn, van de liquiditeitspositie en solventie van de instelling die de ELA ontvangt, met inbegrip van de criteria op grond waarvan de toezichthouder is gekomen tot een positieve conclusie ten aanzien van de solventie, en
9. waar relevant, een beoordeling van de grensoverschrijdende dimensies en/of de potentiële systeemimplicaties van de situatie die de verstrekking van de ELA noodzakelijk heeft gemaakt of maakt.

De Raad van Bestuur kan in specifieke gevallen, indien dit nodig wordt geacht, besluiten de desbetreffende nationale centrale bank om aanvullende informatie te vragen of de informatie- of rapportagevereisten uit te breiden en/of strenger te maken.

In het geval dat verwacht wordt dat de totale omvang van de voorziene ELA-transacties voor een bepaalde financiële instelling of groep van financiële instellingen (op geconsolideerde basis en met inbegrip van buitenlandse filialen) uitkomt boven een drempel van €500 miljoen, moet(en) de betrokken nationale centrale bank(en) zo vroeg mogelijk vóór de verstrekking van de voorgenomen steun de ECB daarvan op de hoogte stellen.

In het geval dat verwacht wordt dat de totale omvang van de voorziene ELA-transacties uitkomt boven een drempel van €2 miljard, beoordeelt de Raad van Bestuur of het risico bestaat dat de desbetreffende ELA de doelstellingen en taken van het Eurosysteem doorkruist. Op verzoek van de betrokken nationale centrale bank(en) kan de Raad van Bestuur vervolgens besluiten een drempel vast te stellen en geen bezwaar te maken tegen voorgenomen ELA-transacties die onder die drempel blijven en die binnen een van tevoren vastgestelde korte periode worden uitgevoerd.

Een nationale centrale bank kan de Raad van Bestuur ook verzoeken zijn bezwaren tegen een bepaalde drempel voor voorgenomen ELA-transacties met meerdere banken tegelijkertijd te laten vallen. In dat geval dient de nationale centrale bank ten minste twee werkdagen vóór de vergadering van de Raad van Bestuur waarop het verzoek zal worden besproken, het volgende te verstrekken:

- alle beschikbare ex ante informatie, per individuele bank, ten aanzien van de onder punten 1 t/m 9 hierboven genoemde elementen, en

- een projectie – in principe voor de periode tot de volgende reguliere vergadering van de Raad van Bestuur – van het financieringsgat voor elke individuele bank die de ELA zal ontvangen aan de hand van twee scenario's, namelijk het verwachte scenario en een stressscenario.

Ex post informatie ten aanzien van alle onder punten 1 t/m 9 hierboven genoemde elementen dient dagelijks te worden verstrekt, voor zover deze informatie niet reeds ex ante is verstrekt.

Deze procedures hebben tot doel op adequate wijze te zorgen voor de uitvoering van de rol van de Raad van Bestuur krachtens Artikel 14.4 van de Statuten van het ESCB met betrekking tot de verstrekking van ELA aan individuele kredietinstellingen. Deze procedures zijn bindend voor alle nationale centrale banken, en de adequaatheid ervan wordt met regelmatige tussenpozen herzien.